ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 24.07.2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

287

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 12. novembra 1999 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Bulharskou republikou o zabránení dvojitému zdaneniu a predchádzaní daňovému úniku vzťahujúca sa na dane z príjmov a z majetku. Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 811 z 9. mája 2000 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 1. júna 2000. V súlade s článkom 29 ods. 2 zmluva nadobudla platnosť výmenou ratifikačných listín, t. j. 2. mája 2001. Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy skončila sa vo vzájomných vzťahoch medzi Slovenskou republikou a Bulharskou republikou platnosť mnohostrannej zmluvy o zamedzení dvojakého zdanenia príjmu a majetku fyzických osôb podpísanej v Miškovci 27. mája 1977 a mnohostrannej zmluvy o zamedzení dvojakého zdanenia príjmu a majetku právnických osôb podpísanej v Ulánbátare 19. mája 1978.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Bulharskou republikou o zabránení dvojitému zdaneniu a predchádzaní daňovému úniku vzťahujúca sa na dane z príjmov a z majetku

Slovenská republika a Bulharská republika,

prajúc si uzavrieť zmluvu o zabránení dvojitému zdaneniu a predchádzaní daňovému úniku vzťahujúcu sa na dane z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane ukladané z celkových príjmov, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkovej sumy miezd alebo platov platených podnikmi, ako aj daní zo zhodnotenia majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú najmä:
   a) na Slovensku
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb,
      (iii) daň z nehnuteľností

      (ďalej len „slovenská daň“),
   b) v Bulharsku
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb,
      (iii) daň z nehnuteľností

      (ďalej len „bulharská daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpísania tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa daných súvislostí Slovensko alebo Bulharsko,
   b) výraz
      (i) „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje územie, na ktorom Slovenská republika uplatňuje svoje zvrchované práva a jurisdikciu v súlade s medzinárodným právom,

(ii) „Bulharsko“ označuje Bulharskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje územie a výsostné vody, na ktorých Bulharská republika uplatňuje svoju štátnu zvrchovanosť, ako aj pevninskú plytčinu a výhradnú hospodársku zónu, na ktorých uplatňuje zvrchované práva a jurisdikciu v súlade s medzinárodným právom,

c) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

d) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každého nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

e) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

f) výraz „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa platných právnych predpisov v niektorom zmluvnom štáte,

g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou, člnom, lietadlom, železničným alebo cestným vozidlom, prevádzkovanú podnikom jedného zmluvného štátu okrem prípadov, ak takáto loď, čln, lietadlo, železničné alebo cestné vozidlo sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

h) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu, v prípade Slovenska,

(ii) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu, v prípade Bulharska.

2. Pokiaľ ide o uplatnenie tejto zmluvy zmluvným štátom, každý výraz nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa platných právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva. Akýkoľvek význam podľa platných daňových predpisov tohto štátu bude prevažovať nad významom, aký má tento výraz podľa iných právnych predpisov tohto štátu.

Článok 4
Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu má daňovú povinnosť v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, štátnej príslušnosti, miesta vedenia, miesta registrácie alebo iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá má daňovú povinnosť v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte alebo majetku umiestneného v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, jej postavenie sa určí takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba ako fyzická je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta toho štátu, podľa ktorého právnych predpisov bola založená.

Článok 5
Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia,
   b) pobočku,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu,
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.
3. Stavenisko, stavba alebo inštalačný projekt tvoria stálu prevádzkareň len vtedy, ak trvajú dlhšie ako 12 mesiacov.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré podnik využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, ak iná osoba ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 7 koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, potom tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.
6. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku poisťovacia spoločnosť jedného zmluvného štátu s výnimkou poistenia poisťujúceho bude sa považovať za stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, ak vyberá poistné na území tohto druhého štátu alebo poisťuje riziká, ktoré tam existujú, prostredníctvom inej osoby ako nezávislého zástupcu v zmysle odseku 7.
7. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v niektorom zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti. Ak však taký zástupca vykonáva činnosť v plnom rozsahu alebo takmer v plnom rozsahu v mene podniku, v zmysle ustanovení tohto odseku sa nepovažuje za nezávislého zástupcu.
8. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), neznamená, že táto spoločnosť je stálou prevádzkarňou druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. V každom prípade tento výraz zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa predpisov občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Loď, čln, lietadlo, železničné a cestné vozidlo sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých osobných služieb.

Článok 7

Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, zisky podniku možno zdaniť v tomto druhom štáte iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, s výhradou ustanovení odseku 3 sa tejto stálej prevádzkarni v každom zmluvnom štáte priraďujú zisky, ktoré by dosiahla, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítavať náklady podniku vynaložené na účely tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia týchto článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Medzinárodná doprava

1. Zisky dosiahnuté podnikom niektorého zmluvného štátu z prevádzkovania lode, člnu, lietadla, železničného alebo cestného vozidla v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 platia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

1. Ak

a) podnik jedného zmluvného štátu sa zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak v takýchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré si dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, možno akékoľvek zisky, ktoré by jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne zdaniť.

2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení takejto úpravy sa bude postupovať s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov môžu v prípade potreby vzájomne konzultovať.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Tieto dividendy však možno zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, ktorého spoločnosť vyplácajúca dividendy je rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy dividend.

Ustanovenia tohto odseku neovplyvňujú zdanenie ziskov spoločnosti, z ktorých dividendy vyplácajú.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv podieľať sa na ziskoch s výnimkou pohľadávok, ako aj príjmy z iných práv spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, tento druhý štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa podiel v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, nachádzajúcu sa v tomto druhom štáte, a ani nemôže podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácajú sa rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Tieto úroky však možno zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.

3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a platia sa vláde druhého zmluvného štátu alebo jej štatutárnemu orgánu, alebo národnej banke tohto druhého štátu, sú vyňaté zo zdanenia v skôr uvedenom zmluvnom štáte.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti bez ohľadu na to, či majú právo účasti na ziskoch dlžníka, najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sa platia úroky, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň alebo stála základňa nachádza.
7. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky a poplatky za služby

1. Licenčné poplatky a poplatky za služby, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a skutočne ich poberá rezident druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky a poplatky za služby však možno zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov a poplatkov za služby rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov alebo poplatkov za služby.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje všetky platby prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov, filmov alebo pások používaných na rozhlasové alebo televízne vysielanie a iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za použitie, alebo právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého vybavenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.
4. Výraz „poplatky za služby“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu každej inej osobe ako zamestnancovi osoby vykonávajúcej platby za služby technickej, manažérskej alebo poradenskej povahy poskytované v zmluvnom štáte, ktorého je platiteľ rezidentom. Zavedenie investície sa za službu nepovažuje.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov a poplatkov za služby, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky a poplatky za služby zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky a poplatky za služby, sa skutočne viažu na túto

stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

6. Predpokladá sa, že licenčné poplatky a poplatky za služby majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky a poplatky za služby bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a poplatky za služby, ktoré idú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že licenčné poplatky a poplatky za služby majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň alebo stála základňa nachádza.
7. Ak v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou, suma licenčných poplatkov a poplatkov za služby vzťahujúcich sa na použitie, právo, informácie alebo služby, z ktorých sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb, ktorá presahuje túto sumu, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislých osobných služieb, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lode, člnu, lietadla, železničného alebo cestného vozidla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom jedného zmluvného štátu, alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzkovanie uvedených dopravných prostriedkov, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé odborné a iné osobné služby

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z odborných služieb alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak v druhom zmluvnom štáte rezident nemá obvykle k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, príjmy možno zdaniť v tomto druhom štáte iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Výraz „odborné služby“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19, 20 a 21 len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 sa zdaňujú len v skôr uvedenom štáte, ak

a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom daňovom roku, a

b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, člna, lietadla, železničného alebo cestného vozidla prevádzkovaného podnikom jedného zmluvného štátu v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo akéhokoľvek iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu vystupujúci na verejnosti ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo, ale inej osobe, tieto príjmy možno zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

3. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 príjmy uvedené v tomto článku sú vyňaté zo zdanenia v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť, za predpokladu, že taká činnosť je v plnom rozsahu financovaná z verejných fondov zmluvného štátu alebo jeho miestneho orgánu, alebo činnosť sa vykonáva v rámci kultúrnej alebo športovej dohody o spolupráci medzi zmluvnými štátmi.

Článok 18

Dôchodky

1. Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 len v tomto štáte.

2. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 vyplatené dôchodky a iné podobné platby uskutočnené podľa štátneho programu, ktorý je súčasťou systému sociálneho zabezpečenia zmluvného štátu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 19

Štátna služba

1.

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodok, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby poskytujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

(i) je štátnym príslušníkom tohto štátu, alebo

(ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný priamo alebo z fondov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho miestny orgán, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo miestnemu orgánu podlieha zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takýto dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto druhého štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho miestnym orgánom.

Článok 20

Študenti

1. Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu bol rezidentom druhého zmluvného štátu, a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte na účely štúdia alebo výcviku, dostáva platby na úhradu nákladov na pobyt, štúdium alebo výcvik, ktoré sa nezdania v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby majú zdroj mimo tohto štátu.

2. V súvislosti s grantmi, štipendiami a odmenami zo zamestnania, ktoré nie sú zahrnuté v odseku 1, študent alebo žiak učilišťa uvedený v odseku 1 je okrem toho oprávnený počas takého štúdia alebo výcviku uplatniť si rovnaké oslobodenia, úľavy alebo zníženia daní, aké majú rezidenti toho zmluvného štátu, ktorý navštívil.

Článok 21

Učitelia a výskumní pracovníci

1. Fyzická osoba, ktorá navštívi zmluvný štát na účely výučby alebo výskumu na univerzite, vysokej škole, v škole alebo v inej uznávanej vzdelávacej inštitúcii v tomto štáte a ktorá je alebo bola bezprostredne pred návštevou rezidentom druhého zmluvného štátu, je oslobodená od zdanenia v skôr uvedenom štáte z každej odmeny za takúto výučbu alebo výskum maximálne počas dvoch rokov od dátumu jej prvej návštevy tohto štátu na tento účel pod podmienkou, že takúto odmenu poberá zo zdrojov mimo tohto štátu.

2. Ustanovenie predchádzajúceho odseku sa nevzťahuje na príjmy z výskumu, ak takúto činnosť nevykonáva fyzická osoba vo verejnom záujme, ale predovšetkým pre osobný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 22

Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu bez ohľadu na ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy ako na príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak bezprostredný príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sa skutočne spája s touto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

Článok 23

Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účely výkonu nezávislých odborných a iných osobných služieb, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Loď, čln, lietadlo, železničné a cestné vozidlo, ktoré prevádzkuje rezident zmluvného štátu v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie týchto dopravných prostriedkov podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 24

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktorý v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy možno zdaniť v druhom zmluvnom štáte, skôr uvedený štát povolí
   a) znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v tomto druhom štáte,
   b) znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v tomto druhom štáte.

   Takéto zníženie však v žiadnom prípade nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá podľa okolností na príjmy alebo majetok, ktoré možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá, alebo majetok, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu, sú vyňaté zo zdanenia v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy alebo majetok tohto rezidenta zohľadniť tieto vyňaté príjmy alebo majetok.

Článok 25

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii, najmä v súvislosti s trvalým pobytom.
2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, sa nestanoví v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie neznamená záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
3. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 7, úroky, licenčné poplatky, poplatky za služby a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku sú odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek pohľadávky podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu na účely stanovenia zdaniteľného majetku takého podniku sú odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli dohodnuté s rezidentom skôr uvedeného štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s tým spojeným, ktoré sú odlišné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a charakteru.

Článok 26

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 25 ods. 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia o úkone smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak príslušný úrad považuje námietku za oprávnenú a ak nie je sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na lehoty stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu sa aj vzájomne poradiť, aby sa zamedzilo dvojitému zdaneniu v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom spoločnej komisie zloženej z príslušných úradov alebo z ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 27

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si vymieňajú informácie potrebné na uplatňovanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a poskytnú sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu poskytnúť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo, alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 28

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny sa vymenia čo najskôr. Zmluvné štáty si diplomatickou cestou vzájomne oznámia, že boli splnené ústavné podmienky na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy.
2. Táto zmluva nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín a ustanovenia tejto zmluvy sa budú uplatňovať
   (i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji zo sumy príjmov poberaných 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť, a
   (ii) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na dane ukladané za každý daňový rok, začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.
3. Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy stráca vo vzájomných vzťahoch medzi Slovenskou republikou a Bulharskou republikou platnosť mnohostranná zmluva o zamedzení dvojakého zdanenia príjmu a majetku fyzických osôb podpísaná v Miškovci 27. mája 1977 a mnohostranná zmluva o zamedzení dvojakého zdanenia príjmu a majetku právnických osôb podpísaná v Ulánbátare 19. mája 1978.

Článok 30

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, kým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať

(i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy príjmov vyplácané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,

(ii) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na dane ukladané za každý daňový rok, začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 12. novembra 1999 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, bulharskom a anglickom jazyku. V prípade odlišného výkladu je rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Bulharskú republiku:

Nadežda Michajlova v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.